

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60. szám alatt.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:
adóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben.

Feloldó szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
3 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Muresianu A. sérelme.

Brassó, okt. 28.

(Sz.) A Gazetta Trans. elhatározta, hogy lesbe áll és vár.

Mint a hogy a zsidók várják az ugynevezett hosszú napokon az első csillag feljövetelét, vagy a mint Noé várakozott egykor az özönvíz után, ki-ki nézve a bárka ablakán, hogy mikor jön a kiküldött galamb.

De se csillag nem jött fel, se galamb nem látszott a láthatáron.

Ugy történt ugyanis a dolog, hogy a vármegyei törvényhatóság legutóbbi közgyűlésén dr. Muresianu A. interpellálta az alispánt, de az elnöklő főispán nem értette az oláh nyelven előterjesztett interpellációt és ezért arra kérte az interpellálót, hogy legyen szives, ha csak néhány rövid szóban is, interpellációjának tárgyát az állam nyelvén is jelezni.

Dr. Muresianu A. tud ugyan magyarul, de beszélni nem akar, inkább nemzetiségi sérelmet csinál a dologból.

És ezért dr. Muresianu A. ridegen visszautasította az állam nyelvének használatát még a kívánt néhány magyar szó erejéig is. A főispán pedig nem érthetvén meg, hogy mit is kíván voltaképpen dr. Muresianu A.: kijelentette, hogy az interpelláció válasz tárgyát nem képezheti.

Ez történt a folyó hó 15-dik napján: a Gazetta pedig csak most, mintegy 10 nap múlva intéz ezért kirohanást a főispán ellen és meg is mondja, hogy miért várt a kirohanással tíz napig.

Ennyi időt adott a világnak, hogy a törvénytelen ségen megbotránkozhas-sék.

Ennyi időt adott a szászoknak, hogy magukéva tehessék ezen nemzetiségi sérelmet és felemeljék ellene tiltakozó szavukat.

És ennyi időt adott a magyaroknak, hogy azok is szóljanak hozzá a dologhoz.

És a 10 nap letelt és a „Gazetta” elszörnyűködve tapasztalja, hogy se a

világ meg nem botránkozik, se a szászok nem tiltakoznak, se a magyarok nem feszegetik a dolgot.

A többi csak eltűné, de a szászok hallgatását, azt már nagyon zokon veszi.

Szörnyűség! Hát már a szászok se akarnak sérelmet csinálni abból, hogy a főispán nem tud oláhu!

Mi is azt hisszük, hogy nem; mert abban a meggyőződésben vagyunk, hogy ha történt azon a törvényhatósági közgyűlésen botrány, akkor az nem a főispánnak az oláh nyelv nem ismerését bevalló kijelentése és az annak consequentiáját képező eljárása volt, hanem annak a magyar honpolgárnak a magaviselete, a ki annyira perhorrescálta a magyar nyelv használatát, hogy ezen a nyelven még néhány magyar szó sem volt hajlandó kiejteni, hanem ugyanakkor azt kívánta a főispántól, hogy az három nyelvet értsen és beszéljen.

Muresianu A. dr. igazolja a maga álláspontját a „Gazetta”-ban: mi is indokoljuk a magunkét.

A „Brassói Lapok tárczája”

Szórakozott vőfély.

— Alkalmi monológ. —

A „Brassói Lapok” eredeti tárczája.

Rettenetes! Borzasztó! . . Képzeljék csak mi történt megint velem! Igazán, ha nem lennék szentül meggyőződve, hogy vannak önök között nemcsak kárörvendő, de részvevő lelkek is: bizony még panaszkodni is szégyelném magam.

Igy azonban nyíltan beszélhetek.

Vőfély vagyok, azaz most már csak voltam, avagy nem is voltam, csak lettem volna, ha a sors szeszélye másként bánik velem.

Nyoszolyó-hölgyemül egy aranyos kedélyű, barnafürtű kedves leányka volt kiszemelve s az a boldogító tudat, hogy ezt a bálos tündérkét ama szent napon, melyen a jegyespár egymásnak örök hűséget esküszik, leten és emberek előtt ép is a magam pár-

jának (értve nyoszolyólányomnak) mondhatom, ez a boldogító tudat a hetedik mennyországba emelt. És most . . ahelyett, hogy onnan a hetedik mennyországból tekinték le ide az önök szép társaságára, mintegy a hetedik pokolban érzem magam, s onnan vágyódom az önök mennyországot pótoló kedves karuk . . . akarom mondani körükbe.

Az esküvő, melyen szerepelnem kellett volna, déli 12 órára volt kitűzve. Mi tagadás: hódítani akartam, de fájdalom, ép ez okozta vesztemet. Hogy hódítási szándékom minél jobban sikerüljön, a külsőségekkel is akartam hatni (mert tartottam tőle, hogy a belsőségekkel úgy sem érnék célzt.) Uj frakk öltönyt készíttettem, uj cipőt, kalapot, inget, gallért, kézelőt és nyakkendőt vásároltam, s elővigyázatból, nehogy az öltöny gyűrődést kapjon s a fehérneműket valami véletlen folytán szenny érje, mindent délelőtt 11 órára rendelttem lakásomra, hol akkorra már a borbély által arcomat is rendbe hozatva, némi izgatottsággal vártam vőfélyi szerepemhez a kellékeket.

Hallatlan késéssel kaptam meg a s t a fúrgomat, hihetetlen erőlködéssel, sietséggel és baklövésekkel birtam a toalettemmel így elkészülni. El sem merem mondani mennyi apró katasztrófa változtatta rózsás hangulatomat egy tigris dühévé, mikorra észrevettem, hogy már háromnegyed 12-re van. Jó szerencse, hogy a bérkocsi állomás a kapum előtt van. Lázás sietséggel ugrottam a legelsőbe: Hunyaditér 3! — kiáltottam a kocsisnak, — hanem aztán lóhalálában hajtson — toldottam hozzá.

Néhány percz múlva megérkezem, leugrom a kocsiról, berohanok a kapun s a mint a lépcső első fokára teszem lábamat, mintha hátulról valaki megrántott volna, úgy visszatántorodtam erre a gondolatra, hogy:

Hát a csokor hol marad?!

Homlokomhoz kaptam. Ah én ügyetlen! Gyorsan vissza a kocsihoz s vágatva el a virágárushoz!

Midőn odaértem, oly erővel rontottam be, hogy majd betörtem a nagy üvegajtót.

Muresianu A. abban látja a sérelmet, hogy a főispán nem értette meg az ő oláh beszédét, holott ő a nemzetiségi törvény 3 §. szerint jogosítva van a törvényhatósági gyűlésen saját anyanyelvén szólani.

Muresianu A. doctornak igaza van. Ő jogosítva van a törvényhatósági közgyűlésen anyanyelvén — oláhul — beszélni és ezen jogának gyakorlásában nem is akadályozta őt meg senki. Ámde a főispánnak is joga van oláhul nem érteni. A főispánt se törekedjék megakadályozni ezen jogának gyakorlásában senki.

Nincs törvény, a mely azt rendelné, hogy a főispán köteles a megyében divatozó összes nyelveket érteni, sőt a nemzetiségi törvény 27 §-a világosan kimondja, hogy a szükséges nyelvekben jártas egyének a főispán-ságokra csak „a lehetőségig” alkalmaztassanak!

Igen! de hát ha Muresianu A.-nak joga van oláhul beszélni, a főispánnak pedig joga van oláhul nem érteni, akkor miként közöljék egymással gondolataikat?

Ugy, hogy annak kell engednie a jogából, amelyik engedhet. A főispán nem engedhetett, mert azon néhány perc alatt lehetetlenség volt megtanulnia oláhul; ellenben dr. Muresianu A. engedhetett volna, mert ő tud magyarul.

Az ilyen esetekben áll az a latin mondás: Summum jus summa injuria. A ki ridegen ragaszkodik a maga jogához, az jogtalanságot követ el.

Hát ha Muresianu A. ur történetesen Heves vármegyében gazdagon örökölné és ott a törvényhatósági bizottságnak virilis tagjává lenne: a n-

nak közgyűlésén is — a hol senki egy árva szót nem ért oláhul — anyanyelvén szólalna fel csak azért, mert ahhoz kétségbevonhatlan joga van?

A lehetetlenséget hiába foglalják §§-ba: azt végrehajtani nem lehet.

És itt újból meg kell jegyeznünk és hangsúlyoznunk, hogy nem azt kívánta a főispán Muresianu A.-tól, hogy az államnyelvén tartsa meg beszédét, és ne anyanyelvén, hanem csak azt, hogy miután anyanyelvén befejezte mondanivalóját, jelezze annak tárgyát röviden, néhány szóval magyarul is, hogy a főispán is megérthesse.

Ennyit jogainak sérelme nélkül, udvariasságból is megtehetet volna.

Belföld.

Brassó, október 28.

A főrendiház szombaton délelőtt 11 órakor ülést és ezt megelőzőleg értekezletet tart.

A képviselőház közoktatási bizottsága szerdán ülést tartott s azon a közoktatásügy állapotáról szóló miniszteri jelentés egyes fejezeteit kiosztotta előadásra tagjai között, a mely alkalommal a muzeumok és műemlékek Pildner Ferencnek jutottak.

A lelkeszi jövedelem kiegészítéséről szóló 1898. évi XIV. t. cz. végrehajtása tárgyában kiadott közoktatásügyi és pénzügyminiszteri rendelet megjelent a hivatalos lapban.

Samassa egri érsek 25 éves püspöki jubileuma alkalmából az egész várost fellebegtették.

Horvát Boldizsár volt igazságügyminiszter állapota még mindig változatlan.

Külföld.

Brassó, október 28.

A királyné elhunytával a csillagkereszt-rend is elvesztette legfőbb védasszonyát. A király Mária Jozefa főherceggasszonyt bízta meg a rend legfőbb védasszonyának teendőivel.

A pápának a napokban nyújtotta át a vatikani csillagvizsgáló intézet a legutóbb csillagászati fölfedezések jegyzékét.

A legfiatalabb savoyai herceg keresztapja Umberto király és keresztanyja a párisi hercegnő. Umberto király a keresztelő alkalmából amnesztiát ad kisebb büntetettek részére.

Luccheni bűnpörének tárgyalása november 10-én reggeli 9 órakor kezdődik.

A minek halára nincsen.

Brassó, okt. 28.

(—i) A tengernek van határa. Legálább a gyors járásu hajók megtalálták. A földnek is van határa. A naprendszer is ismerik a tudósok; meghódította azt számukra a messzelátó. Sőt a merész képzelet maga elé tudja állítani a csillagos égbolt határait is.

De nincs olyan messzelátó, nincs olyan merész gondolat, mely be tudná látni a «Kr. Ztg.» vakmerőségének, elbizakodottságának határait. Az határtalan.

De hát kezdjük elején a dolgot.

Volt egy idő, midőn a nevezett lapocska, mint egy modern tűzokádó sárkány — védelmezte a mulandóság örvényébe sülyedendő Kronstadtot, Hermanstadtot, Ofen-Pesthet, Grosswardeint, s a többi hangzatos germán nevezeteket, a mi magyar hazánk magyar városainak. Mert biz magyar városok azok, ha százszor adnak is nem magyar lakóknak vendégszerető fedeleit.

A sárkány tüze görög-tűznek bizonyult, a villámlás gyanta szagu volt, a menydörgés bádog tepsitől származott. A zöldcs-

— A rendelt csokrot kérem! — rivaltam a kiszolgáló hölgyre.

Az, felelet helyett, bámulva nézett reám.

— A csokrot kérem — ordítottam — a csokrot, amelyet mára rendelttem!

— Téved uram, — felelt nyugodtan a hölgy — ön rendelt csokrot, arról van tudomásom, de a szállítást nem mára tűzte ki.

— Ne-em má-ára?! — dadogtam elképedve — de hát akkor honnan veszek én most csokrot?!

— Ezen a bajon e pillanatban segíthetünk, ha elfogadja ezt a csokrot, mely ugyan ma estére lenne szállítandó, de addig köthetünk másikat.

Néhány perc múlva csokorral kezembem rohantam fel nyoszolyólánykám lakására, hol oly erősen csengettem, miként csak egy hasonlóan izgatott állapotban levő vőfély csengethet olyankor, mikor tudja, hogy megkésve érkezik hölgyéhez.

Az erős csengetésre azonban semmi válasz nem jött.

Megrémülten néztem órára: 12 óra volt...

Már elmentek a templomba — nyögém kétségbeesett sóhajással — és... nélkül... Legjobb lesz — gondolám — ha ezek

után a lakodalmas házat elkerülve, egyenesen a templomhoz hajtatok.

Öt perc múlva kocsim a templom bejáratánál állott meg. Berohantam a hatalmas boltívek alá, s tágra nyitott szemekkel kerestem a lakodalmas közönséget.

A templom üres volt, csak az egyházi foglalatokodott valamivel az oltár körül.

Odarohantam hozzá.

— Édes barátom — kértem őt félig siró hangon — kérem, mondja, meg volt már az esküvő?

— Nem tudom uram, — felelt a kérdezett — melyiket gondolja, de 12 órakor volt az utolsó, a melyik mára be volt jelentve.

Majdnem összeroskadtam e szavak hallatára.

Kitámolyogtam a templomból, s félig örülten hajtottam a lakodalmas házhoz. Mint egy halálra ítélt, a ki lefejeztetését várja, oly néma megadással készültem én is a legrosszabbra. Reszkettem a rémülettől, hogy nyoszolyólányom, a menyasszony s a lakodalmas közönség szemei elé kerülök, de ha hanyagsággal ezt a rettenetes mulasztást már elkövettem, hát térfiasan akarom viselni következményeit is.

Megálltam az előszoba ajtaja előtt és néhány percig hallgatóztam.

Belülről semmi zaj, semmi zsibongás

nem hallatszott abból a zürzavarból, mely rendes kísérelője szokott lenni minden lakodalmi ünnepnek.

Hirtelen erős elhatározással becsöngettem s az ajtó kinyílt.

Én frakkban, klakkban és lakkban, kezembem a nyoszolyólánynak szánt csokorral belépek, és... és a szemeim valószínűleg kápráznak! Nem! ez nem lehet másként... A menyasszony áll előttem egyszerű házi öltözkében, minőkben a leányok a tűzhely körül szoktak forgolódni.

Igen, a menyasszony áll előttem és mosolyogva tekint reám, ki e rejtély miatt szóhoz nem bírok jutni.

— Ejnye Elemér ur — töri meg a nekem oly kínos csendet a szép menyasszony — ön ugyancsak kitesz magáért. Ma is vőfély, ugy-e? mához egy hétre pedig az én esküvőmön is az lesz!

— Az ön esküvője mához egy hétre?! ... dadogtam rettenetesen megnyult ábrázattal.

A dolog kezdett még rejtélyesebbé lenni.

— De hisz ez lehetetlen, akarom mondani érthetetlen! Hisz zsebemben a meghívó!

— Ugyan, ugyan Elemér ur, — mondá hamiskás mosolylyal a menyasszonyka — nem nézné meg egy kissé jobban azt a meghívót?

kék gyüleseztek, kiabáltak, mi pedig nevetünk egy jóízűt.

Azután megint történt valami:

Erről már a «Kr. Zeitung» ad nekünk tudomást.

Tegnapi számában a következő szörnyű históriát olvashatjuk: «A következő tanulságos történetet veszük: Egy derék cseh f. hó 17-én egy levelező lapot adott fel, Drázdany-ba (Drezden) czimezve. A levelező lapot e megjegyzéssel: Drázdany Németországban ismeretlen. Vissza. Horn, postakézelt, — visszaküldték. E miatt a feladó a prágai posta igazgatónál panaszt tett. A postaigazgatóság azzal a megjegyzéssel hártotta el magáról a felelősséget, hogy a levelező-lapot nem ő, hanem a szász postaigazgatóság küldte vissza. Az esetet a prágai «Politik» így commentálja:

«Nem hihetjük, hogy a sokat dicserő német birodalmi posta egy hivatalnokának oly kevés szolgálati buzgalma, vagy szolgálati ismerete legyen, hogy Németország legnagyobb városainak nevét csak a hazai nyelven ismerje. Ez alig hihető. Sokkal valószínűbb, hogy a visszatartás oka a hivatalnok cseh ellenes érzelmeiben keresendő, a ki tekintet nélkül hivatalos kötelességére, s a német birodalmi posta jóhírére csak a cseh ellenes érzületére hallgat.»

Mit gondolnak, hogyan folytatja tovább a «Kr. Zeitung» a tudósítást? — Bizonyosan elszörnyűködve kiált fel, hogy a magyar erőszakos, barbár, vad hunnuszokhoz méltó eljárás már a nagy Cultur-Volk honában is otthonra talált. Bizonyosan részvét táviratot küldött a Politiknak, s könyezve emlegeti a jámbor csehet, a ki hiába ír imár Drezden helyett Drázdanyt, mert nem akarják a durva műveletlen szász postások azt megérteni. Bizonyosan kétségbeesve mondogatja magában, hogy ime, a világ, a helyett, hogy civilizálódna, rohamosan sülyed a barbarizmus sötétségébe.

A kezemben levő csokrot nagy gyorsasággal egy kis asztalra dobtam, s ijedten nyultam zsebembe a meghívóért.

— Hát ez meg már micsoda?! Egy-szerre két meghívó is?!

Meghívjuk leányunk Józsa és Lovas Márton ur egybekelési ünnepélyére, mely május hó 22-én déli 12 órakor fog megtartatni.

— Szent Isten, hát hogyan volt ez lehetséges? Mi is hát akkor ez a másik meghívó?!

Meghívjuk leányunk Aurélia és Kádár Imre ur egybekelési ünnepélyére, mely május hó 15-én déli 12 órakor fog megtartatni.

Ah ez rettenetes szórakozottság! Hát nem eltévesztettem a vőfélyi szereplésem napját a barátom esküvője napjával?!

De hisz így nem is olyan nagy a baj!

Hisz így egész bátran állhatok az én kedves nyoszolyólányom elé. S ezek után legfeljebb a vőlegény lesz még jobb barátom, hogy én, vőfélyi buzgóságomban, egy héttel előbb akartam megtartani az esküvőt.

Ezek után pedig nektek, leendő vőfélytársaim, nagyon a lelketekre kötöm, hogy, ha ismét ilyen szerepben lesztek hivatva működni, sohase hordjatok magatoknál még egy meghívót!

Sz. Aladár.

Dehogy.

A «Kr. Zeitung» másként folytatja a tudósítást.

«Csakugyan nevetséges, hogy a csehek mi mindenre igényt tartanak. Ugy látszik, már azt hiszik, hogy a nyelvrendelet Szászországot is kötelezi, s hogy Szászország is a Drei Wenzelskönigreiche-hez tartozik. Mit is mondott Bismark az ilyen népecskékről?

... «Az ilyen népek szemtelenek és hártalanul pimaszok lesznek, hanem akkor össze kell őket roppantani.» Nos, az első beteljesedett, a csehek hártalanul pimaszok lettek. Most itt van az ideje a másodiknak». Így folytatja a «Kr. Zeitung» a tudósítást.

Hát édes Izé ur, erőltesse meg a fantáziáját. Képzeld el magának egy hirecskét — mondjuk — a Judapesthi Hirlapban a mely szakasztott mása az ön által közöltnek, azzal külömbséggel, hogy Drázdany helyett — mondjuk — Kronstadt, Drezden helyett Brassó, a Politik helyett a «Kr. Zeitung», s a csehek helyett a szászokról szól az ének?

Nem gondolja, hogy az is tanulságos kis történet volna? Nem találná-e ön ott is helyén valónak azokat az emlékezetes Bismarck szavakat idézni?

Bizony, bizony, van valami, a minek nincs határa. És az nem a tenger, nem a föld, nem a naprendszer, de még nem is a csillagos égbolt, hanem az a bizonyos masslose Frechheit, a minek kizárólagos birtokosa — úgy látszik — a «Kronstädter Zeitung».

Hanem hát mit is mondott csak Bismarck!?

HIREK.

Brassó, okt. 28.

— **Uj államtitkár.** Ő felsége gróf Széchenyi Manót, czimzetes követségi tanácsost, a személyi körüli magyar miniszteriumhoz államtitkárrá nevezte ki.

— **Az uj polgármester.** Lapunk tegnapi számában említettük már, hogy Hiesch Ferencz az uj polgármester tegnap toglalta el hivatalát. Délelőtt 9 órakor dr. Jekel Frigyes alispán jelenlétében adta át Alesius Oszkár városi tanácsos, polgármester helyettes a hivatalt az uj polgármesternek. Déli 12 órakor a hivatalnokok összegyűltek a polgármesteri hivatal előszobájában s ottan Alesius Oszkár vezetése alatt tiszteltek az uj polgármesternél, a mely alkalommal Alesius O. tolmácsolta a hivatalnoki kar üdvözlését. Az uj polgármester szívélyes szavakban válaszolt az üdvözlő beszédre. A hivatalnokok után tiszteltek még a vízvezetési alkalmazottak Kamilli Frigyes, a díjnokok Salmen Márton és végül a hivatalszolgák Járó József vezetése alatt. Az uj polgármester a hivatalnoki karnak szombaton este a vigadóban nagy lakomát ad.

— **Róm. kath. statusgyűlés.** A róm. kath. status idei rendes közgyűlése tegnap d. e. nyílt meg Kolozsivárt. Brassóból ott vannak mint status-képviselők Möller Ede apát-plébános, pápai praelatus és dr. Papp Árpád ügyvéd.

— **Az E. M. K. E. közgyűlésére** szóló meghívót a tárgysorozattal együtt térszűke miatt lapunk holnapi számában közöljük.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Szigety Péter csikszeredai kir. törvényszéki írnokot, a szászrégeni kir. járásbíróhoz segédtelekkönyvvezetővé nevezte ki.

— **Tűz.** Hosszafaluban az éjjel tűz ütött ki, a mely alkalommal Rab János zsindeyes házának a teteje a lángok martaléka lett. A kár körülbelül 50 frt. A ház biztosítva volt. A tűz valószínűleg gyújtogatásból támadt.

— **Öngyilkosság.** Szász-Magyaros községében ma reggel Stoof Sára hajadon felakasztotta magát. Öngyilkosságának oka még nem tudható. A hulla rendőr orvosi vizsgálata ma d. u. volt.

— **Magyar kölcsönkönyvtár.** Biedermann Béla könyv- Colportage üzletével kapcsolatosan magyar kölcsönkönyvtárt rendezett be a Kapu u. 59. sz. a.

— **Fizetésektelen.** A bécsi Creditoren Verein jelentése szerint Lázár Viktor, gyergyó-szent-miklósi kereskedő fizetésektelen.

— **Kitüntetés.** Brum és Társa egyenruházati céget (Budapest, IV. Sütő-utca 2. Sándor szerb király udvari szállítójává nevezte ki. Hadseregünk tisztjeinek nagy része állandó vevője e kiváló izléssel dolgozó és megbízható cégnek, mely legutóbb általános elismerést aratott a Londonba és New-Yorkba szállított magyar diszruháival is. Blum és Társa egyébként már régóta udvari szállítója József főhercegnek, a ki e céget legfelsőbb megemlégedésének már számtalan jelével halmozta el.

Táviratok.

A „Brassói Lapok“ eredeti táviratai
Budapest, okt. 28. A képviselőház ellenzéke obstruál.

Bécs, okt. 28. Pecha ápolónő delirumban fekszik, köpete vöröses-fehér, hasmenése állandó. Goechl cselédleány étvágya jó, mérsékelt köhög, de köp, gégehurutja változatlan, baloldali szurást érez, felső ajkán lázas kiütés. Hochegger jól van.

Páris, okt. 28. Dupuy ma válaszolt Faurenak, hogy elfogadja-e a megbízást. Ugy vélik, hogy elfogadja. Dupuy a Dreyfus ügyről kijelentette, hogy az most a bíróságok elé tartozik s minden jóérzelmű polgárnak alkalmazkodnia kell az ítélethez. Politikai körök véleménye szerint a semmitőszék tekintettel az esetleges következményekre sem a revíziót vizsgálattal kapcsolatosan, sem a pör megsemmisítését nem fogja kimondani, hanem egyszerűen kijelenti, hogy a dolgok mai állása szerint árulás nem állapítható meg és Dreyfus elítélése nem állhat meg.

Nyilvános köszönet.

Mindazoknak, a kik hön szeretett férjem halála fölötti részvételüknek kifejezést adtak, különösen pedig a vármegyei és községi hivatalnokok, a kik a megboldogultat sirjához vitték, a szép koszorukért, valamint a temetésen való tömeges részvételért ezen az uton is legszívélyesebb köszönetemnek adok kifejezést.

Hálás köszönetet mondok kivált ngs. dr. Jekel Frigyes alispán urnak azon tisztelgettes beszédéért, a melyet az elhunyt sirjánál tartott, továbbá Schiel lelkész urnak vigasztoló szavaiért.

Özv. Kostend Vilmosné

Ne halaszd soká a napot
S jó kedvvel hintsd el a magot,
Hogy Fortuna bűvös kertjében
Arany gyümölcsöd teremjen.

Az új sorsjáték nem nyújt mást,
Mint nyereményre sok kilátást;
Gyakran csak egy pillanat
Szerencséd busásan arat.

Osztálysorsjegyek a III. sorsjátékhoz

dús választékban — a míg a készlet tart — kaphatók
Nussbächer és Beer banküzletében Brassó, Hirscher-u. 1.

Sz. 4079—898.

Feladási hirdetmény.

Hosszufalu brassómezei község f. évi november hó 3-án, délelőtt 10 órakor a községi irodában tartandó zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen eladja az „A” üzem osztály 1891—1898. évi vágásterületén a „Czuczuján-völgy” környékén visszamaradt jegenyefenyő hagyástakat. Az 1333 drb. átlagosan 45 cm. mellmagassági átmérőjű törzsek köbtartalma, törzsenkénti becslés szerint 2126 m³. Kikáltsági ár köbméterenként 65 kr., bánatpénzül leteendő 150 ft.

Zárt írásbeli ajánlatoknak, a melyek az árverezés kezdeteig Lukács Károly községi I-ső jegyző kezéhez nyújtandók be, tartalmazniuk kell 150 ft. bánatpénzt készpénzben, vagy egyéb elfogadható értékpapirban, továbbá azon nyilatkozatot, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti.

A kihasználási és szerződési feltételek megtekinthetők alulírott községi előljárásnál és a hosszufalusi m. kir. erdőgondnokságnál. Utóbbinál betekinthető a törzsenkénti becslési lajstrom is.

Hosszufalu, 1898. október 10-én.

Az előljárátság:
Islik András, főbíró.
Lukács Károly, jegyző.

518 (1—3.)

Brassó vármegye főispánjától.

Szám 742/98.

Pályázati hirdetmény.

Brassó vármegyébe bekebelezett Brassó rendezett tanácsu városnál a rendőrkapitányi állás az 1886. évi XXII. t.-cz. 69. §-a értelmében betöltendő lévén, felhívom ezen 1600 ft. évi fizetés és 200 ft. lakbéri illetmény-nyel javadalmazott állást elnyerni öhajtókat, miszerint eddigi alkalmazásukat, képesítéstiket és nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelendő ez iránti kérvényüket hozzám 1898. évi november hó 10-éig nyújtsák be, megjegyezve, hogy a hivatalos magyar nyelven kívül a német és román nyelvnek legalább is szóban bírása kívánatos.

Brassó, 1898. évi október hó 19-én.

[P. H].

Maurer Mihály s. k.,
főispán.

„A szerencsét meg kell hódítani!”

a miért a III. magyar osztálysorsjátéknál egy újabb kísérletre meghívjuk mindazokat, kiket eddig Fortuna mostoha bánásmódban részesített.

Minden második sorsjegy nyer.

Legnagyobb nyeremény

== **EGY MILLIÓ KORONA** ==

huzás már f. é. november 17 és 18-án

Egész sorsjegy 6 ft., egy fél 3 ft., egy negyed 1 ft. 50 kr. egy nyolczad 75 kr.

Kapható míg a készlet tart a főelárusítók:

Adler L. Jakab és Fivére bankházában Brassóban.

Brassói butor-árucsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Ajánlja: **Háló-szoba-garnitúráit**, ugymint: szekrények, ágyak, éjjeli-szekrények, mozdó-szekrények, szalon-asztalok, kihuzó-asztalok, ugyszintén **szalongarnitúráit**: bársony-, selyem- és plüsből a legkülönbözőbb divatos alakban, továbbá magas támlás divánok, otomán, bolzak, nemzeti zászlók czimerrel stb. stb. minden gazdag választékban a legolcsóbb árakban csak a

Brassói butor-árucsarnokban, Kapu-u. 45 I. emelet.

Brassói butor-árucsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trattner H. Nyomatott a Brassói Lapok nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társai

Brassó